

ගුරුවරයා, දඬුවම හා නීතිය

The teacher, Punishment and Law

ගබ්බෙල සුමනධම්ම හිමි

Abstract

The learning – teaching process is a very broad process. It is not enough for the teacher who is engaged in that process to be armed with knowledge alone. The teacher should have the professional skills required to cultivate knowledge, attitudes and skills in the entire student community. Therefore, this research focuses on punishment and its legal background, which is a very important aspect that a teacher should know. Teachers deal not with unconscious objects but with conscious children. Therefore, the teacher will not be successful just by mastering the techniques of teaching. In addition the teacher should have an understanding of student behavior patterns and emotions. In addition to subject knowledge, it is important to have a proper understanding of the aforementioned areas. It helps to ensure the safety of students and teachers. A teacher must work to develop his or her professional skills. Accordingly, attention should be paid to all aspects that are important to it. This research focuses on the punishment of students and the harm it does to the student as well as the legal situation affecting the teacher. Qualitative and quantitative data were collected for this research, as well as through the bibliographic methodology. The Penal Code contains provisions regarding corporal and mental punishment of children. In addition to punishing children at school by the circular "Protection of discipline in the school" dated 17/2005 and 17.05.2005 Punishment in schools completely banned. But school surveillance revealed information about punishing

children. Therefore, this research examines the reasons for this and the legal implications for the teacher. Further, the practical importance of using approved alternatives is questioned by circulars.

Keywords: Punishment, Law, Teacher, Professional skills, Circulars

සාරසංකෙෂ්පය

ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය ඉතා පුළුල් ක්‍රියාවලියකි. එම ක්‍රියාවලියේ නිරතවන ගුරුවරයා විෂය දැනුමින් පමණක් සන්නද්ධවීම ප්‍රමාණවත් නොවේ. සමස්ත ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව තුළ දැනුම්, ආකල්ප, කුසලතා රෝපනයට අවශ්‍ය වෘත්තීය කුසලතාවන් ගුරුවරයා සතු විය යුතුය. එබැවින් මෙම පර්යේෂණයේ දී අවධානය යොමුකර ඇත්තේ ගුරුවරයා විසින් දැනගත යුතු ඉතා වැදගත් අංශයක් වන දඬුවම් සහ එහි නීතිමය පසුබිම පිළිබඳවයි. ගුරුභවතුන් කටයුතු කරන්නේ අවේනනික ද්‍රව්‍යයන් සමග නොව සවේනනික ළමුන් සමඟය. එබැවින් ගුරුවරයා ඉගැන්වීම් ක්‍රමශීලී පමණක් ප්‍රගුණ කළ පමණින් සාර්ථක නොවනු ඇත. ඊට අමතරව ශිෂ්‍ය වර්ගාරටා, විත්තවේග පිළිබඳව අවබෝධයක් තිබිය යුතුය. විෂය දැනුමට අමතරව පෙර සඳහන් කළ අංශ පිළිබඳ නිසි අවබෝධයක් තිබීම වැදගත්වේ. එය සිසුන්ගේ හා ගුරු භවතුන්ගේ ආරක්‍ෂාව තහවුරු කිරීමට උපකාරී වේ. ගුරුවරයෙකු තම වෘත්තීය කුසලතා සංවර්ධනය කර ගැනීම පිණිස කටයුතු කළ යුතුය. ඒ අනුව ඊට වැදගත් වන සියලු අංශ කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. මෙම පර්යේෂණයේ දී අවධානයට ලක් වන්නේ සිසුන්ට දඬුවම් පැමිණවීම සහ එමගින් ශිෂ්‍යයාට සිදුවන හානිය මෙන්ම ගුරුවරයාට බලපාන නීතිමය තත්ත්වයන් සම්බන්ධවයි. දරුවන්ට සිදුවන කාර්ය මෙන්ම මානසික දඬුවම් සම්බන්ධව දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ නීති ප්‍රතිපාදන දක්වා ඇත. මීට අමතරව පාසලේ දී දරුවන්ට දඬුවම් ලබාදීම සම්බන්ධව 2005/17 සහ 2005.05.17 දිනැති “පාසල තුළ විනය ආරක්‍ෂා කිරීම” නමැති චක්‍රලේඛය මගින් පාසල් තුළ දඬුවම් ලබා දීම සපුරා තහනම් කරන ලදී. එහෙත් පාසල් නිරීක්ෂණය මගින් සිසුන්ට දඬුවම් ලබාදීම පිළිබඳ

තොරතුරු අනාවරණය විය. එබැවින් මෙම පර්යේෂණය මගින් එසේ සිදුවීමට හේතු විමසා බැලෙන අතර ගුරුවරයාට එමගින් ඇතිවන නීතිමය බලපෑම් කවරේදැයි විමසීමට ලක්කෙරේ. තවද වක්‍රලේඛ මගින් අනුමත විකල්ප ක්‍රියා භාවිතා කිරීමේ ප්‍රායෝගික වැදගත්කම විමසීමට ලක් කර ඇත.

ප්‍රමුඛ පද: දඬුවම, නීතිය, ගුරුවරයා, වෘත්තීය කුසලතා, වක්‍රලේඛ

හැඳින්වීම

මානව අයිතීන් පිළිබඳ ලෝකය පුරා වැඩි අවධානයක් යොමු වී ඇති අතර ළමා අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම වෙනුවෙන් ද පෙර නොවූ විරූ ක්‍රියාදාම රාශියකට මුලපුරා ඇත. විවිධ රටවලින් වාර්තා වන ළමා අයිතීන් කඩවීම සම්බන්ධ ප්‍රවෘත්ති වැඩි වෙත්ම බොහෝ රටවල් හා සංවිධාන විවිධ ක්‍රියා මාර්ග වෙතට අවතීර්ණ විය. ඒ සඳහා නව නීති රීති හා දඬුවම් ද හඳුන්වා දෙන ලදී. තවද ළමා හිංසන පිටුදැකීම උදෙසා විවිධ සංවිධාන හා ආයතන ලෝකය පුරා ඇති විය. එමගින් සම්මත කරගන්නා ලද නීති නියමයන් මගින් ළමා අයිතීන් සුරක්ෂිත කරගැනීමට ක්‍රියා මාර්ග ගෙන ඇත. මේ සම්බන්ධව ලෝකයේ අවධානය ශ්‍රී ලංකාවට එල්ලවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වසර ගණනක සිට කලින් කලට ළමා අයිතීන් වෙනුවෙන් විවිධ තීරණ ගන්නා ලදී. එහි වැදගත්ම අවස්ථාවක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියට අත්සන් තැබීම පෙන්වාදිය හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා හිංසනයන් සිදුවීම අංශ ගණනාවකින් දැකිවිය හැකියග එම හිංසන අවම කර ගැනීම පිණිස නීති රීති රාශියක් විවිධ අවස්ථාවල දී හඳුන්වා දී ඇත. මෙහි දී අවධානය යොමු වන්නේ පාසල් තුළ දී දඬුවම් මගින් සිදුවන හිංසන මැඩ පවත්වා ගැනීම පිණිස හඳුන්වා දී ඇති නීති නියමයන් පිළිබඳවයි. මේ පිළිබඳ වැඩි අවබෝධයක් අවශ්‍ය පිරිස වන්නේ පාසල් ගුරුභවතුන් ය. පාසල් තුළ ළමුන් සමග ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කාර්යයේ නිරත වන ගුරු භවතුන් දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව දඬුවම් ලබා දීම සිදු කරයි. පාසල් තුළ දඬුවම් ලබාදීම සපුරා තහනම් වුවත් වර්තමානයේ ද දඬුවම් ලබාදීම් සම්බන්ධ තොරතුරු වාර්තාවේ. නීතිය නොදැන සිටීම ද වරදක් වන බැවින් මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ පාසලේ සිදුවන ළමා දඬුවම්

සම්බන්ධ නීතිමය පසුබිම පිළිබඳ අවබෝධය පුළුල් කිරීමයි. මෙහි දී ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක දණ්ඩ නීතිය සහ චක්‍රලේඛන මගින් පනවා ඇති නියමයන් පිළිබඳ විශේෂ අවධානය යොමු කෙරේ.

මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව 'පාසල් දරුවන්ට දඬුවම් ලබා දීම සම්බන්ධ නීති රීති හා චක්‍රලේඛ පිළිබඳ ගුරුභවතුන්ගේ දැනුවත් බව ප්‍රමාණවත් ද?' යන්නයි. පර්යේෂණයේ අරමුණු වන්නේ පාසල් දරුවන්ට දඬුවම් ලබාදීම සම්බන්ධව දැනට ක්‍රියාත්මක නීති හා චක්‍රලේඛ නියමයන් සොයා බැලීම හා ගුරු භවතුන්ට එහි ඇති වැදගත්කම විමසා බැලීමයි. මෙම පර්යේෂණය විශේෂයෙන් පාසල් ගුරු භවතුන්ට, දරුවන්ට හා දෙමාපියන්ට වැදගත් වේ. ගුරු භවතුන්ට නීතිමය ගැටලු වලින් තොරව තම වෘත්තීය සිදුකිරීමටත්, හිංසනයකින් තොරව දරුවන්ට ඉගෙනීම් කටයුතු සිදුකර ගැනීමටත් මෙම පර්යේෂණය වැදගත් වේ. මේ අනුව මෙම පාර්ශව දෙක සාර්ථකව ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කාර්යයේ යෙදෙන විට දෙමාපියන්ට ඇතිවන ගැටලු අවම වන බැවින් මෙම පර්යේෂණය දෙමාපියන්ට වැදගත් වේ. තවද මෙම පර්යේෂණය පාසල් පරිපාලන කටයුතු පහසු කරගැනීමට ද දායක වේ.

සාහිත්‍යය විමර්ශනය

පර්යේෂණයේ සාර්ථකත්වය උදෙසා මෙම විෂයය ක්‍ෂේත්‍රය සම්බන්ධව පෙර කරන ලද පර්යේෂණ පිළිබඳ තොරතුරු සහ එම පර්යේෂණ වලින් අනාවරණය ගත් තොරතුරු ගවේෂණය කිරීම වැදගත් වේ. එමගින් මෙම පර්යේෂණයේ විෂයය ක්‍ෂේත්‍රය කවරේදැයි හඳුනාගැනීම පහසු වේ. නූතන ලෝකයේ පවත්නා අධ්‍යාපන පද්ධතිවල මෙන්ම පොදුවේ ද වරද හා දඬුවම පිළිබඳව නිරන්තර සංවාදයක් පවතී (වීරසිංහ, 1991: 8). එයට හේතු වී ඇත්තේ ලෝකයේ සීඝ්‍ර දියුණුවත් සමග අපරාධ වැඩි වීමත්, එමගින් විශාල වශයෙන් මානව අයිතීන් උල්ලංඝනය වීමත් ය. වර්තමානයේ ලෝකය අවධානය යොමු කරන 'මානව අයිතීන් සුරැකීම' නම් මාතෘකාව හේතුවෙන් ළමා අයිතීන්, කාන්තා අයිතීන් සේම සමස්ත මානවයාටම උරුම ජීවත්වීමේ අයිතිය සුරැකීම කිරීමට විවිධ සංවිධාන හා ආයතන ලෝකය පුරා විවිධ අන-පනත් නීති පනවා ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී. එබැවින් මෙම

කෙසෙත් නිරන්තර පර්යේෂණ සිදු වේ. මෙම අධ්‍යයනයේ දී පාසල් තුළ දඬුවම් ලබාදීම ගුරු භවතුන්ට එමගින් ඇති වන ගැටලු පිළිබඳ ගවේෂණය කරයි. එබැවින් මෙහි දී පාසල් දඬුවම් සම්බන්ධව සිදුකර ඇති පර්යේෂණ විමසා බැලේ.

වර්ෂ 2000 වන විට ළමා ආක්‍රමණික බලපෑම් වලට වඩා ශාරීරික දඬුවම් පිළිබඳ පර්යේෂණ පුලුල් විය. එම පර්යේෂණ මගින් ශාරීරික දඬුවම්, මානසික සෞඛ්‍ය, ශාරීරික හානි, දෙමාපියන් සහ දරුවන් අතර සම්බන්ධකම්, පවුල් හිංසනය අතර සම්බන්ධතා පෙන්වා දී ඇත. කැනඩා සෞඛ්‍ය කාර්යාංශය 2001 වර්ෂයේ මානසික ආබාධ සහිත වැඩිහිටියන් නියදියක් ලෙස ගෙන කරන ලද සිද්ධි අධ්‍යයන පර්යේෂණයකින් හෙලි වී ඇත්තේ එම මානසික ආබාධ සහිත වූවන් ළමා විෂේ දී දැඩි හිරිහැර වලට බඳුන් වී ඇති බව යි. මෙමගින් ශාරීරික දඬුවම ළමුන්, තරුණයින් සහ වැඩිහිටියන් තුළ මානසික සෞඛ්‍ය ගැටළු රාශියකට හේතු වන බව සොයාගෙන ඇත (ටිරොම්මේ එන් සහ තවත් අය, 2001).

මේ අතර ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීම සම්බන්ධව පූර්ව සේවා ගුරුවරුන් 143 දෙනෙකුගේ අදහස් විමසමින් පැට්‍රික් (1998) කරන ලද පර්යේෂණයක දී පහත තොරතුරු අනාවරණය වී ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ දී අධ්‍යාපනික සහභාගිකයින් දඬුවම් ලබා දීමට විරෝධී අදහස් දක්වා ඇත. දත්ත සැපයූ සහභාගිකයින් ගෙන් වැඩි දෙනෙක් දඬුවම් ලබා දීම අනුමත කර ඇත. ඔවුන් වැඩි දෙනෙකුගේ විස්වාසය වූයේ දඬුවම් ලබා දීම අවසාන ක්‍රියා මාර්ගය විය යුතු බවත්, ඉතා බරපතල ගැටළු වල දී පමණක් ම දඬුවම් ලබා දිය යුතු බව යි. එහි දී ඉතාම නරක හැසිරීම් සහිත ළමුන් සඳහා දඬුවම් ලබාදිය යුතු බව අනාවරණය වී ඇත (පැට්‍රික්, 1998). මෙම පර්යේෂණය සිදු කොට ඇත්තේ දඬුවම් ලබා දීම සම්බන්ධව නියදියක් ලෙස තෝරාගත් පිරිස මගින් දඬුවම් ලබාදීම පිළිබඳ අදහස කුමක්දැයි විමසා බැලීම අරමුණු කොට ගෙන යි. එහි දී දඬුවම් ලබා දීමට කැමති පිරිසක් සේම ඊට අකමැති පිරිසක් ද සිටින බව අනාවරණය වී ඇත.

1999 වර්ෂයේ ස්කීබා රූස් සහ පීටර්සන් රීස් කරන ලද පර්යේෂණයක ප්‍රතිඵලය අනුව පහත සඳහන් නිගමනයට එළබ ඇත.

“බලහත්කාරයෙන් දරුවන් හික්මවා ගෙන ගෞරව ලබා ගැනීමට වඩා සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් අනුව, එනම් සැලසුම් සහගත වූ පූර්ව හඳුනාගැනීම් සහිතව හා ඵලදායී විනය ප්‍රතිපත්ති සහිතව වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ශාරීරික දඬුවම් දීමට වඩා වැදගත් බව අවධාරණය කරමි” (ස්කීබා සහ පීටර්සන්, 1999).

ආර්.එම්. යුසේන්, එම් එස් අනියා සහ එම්.අයි. කාමෙල් (1998) විසින් ඇලෙක්සැන්ඩියාවේ කරන ලද පර්යේෂණයකට අනුව ශාරීරික දඬුවම් දීම පිළිබඳ පහත කරුණු අනාවරණය කොට ගෙන ඇත. ගුරුවරුන් විසින් පිරිමි ළමුන් 80% ටත්, ගැහැණු ළමුන් 61% ටත් ශාරීරික දඬුවම් ලබා දෙන බවයි. මේ අතර ද්විතියික සිසුන් ට වඩා වැඩි වාර ගණනක් ප්‍රාරම්භක සිසුන් දඬුවම් ලබන බව ද අනාවරණය කොට ගෙන ඇත. ශිෂ්‍ය සාධනයේ දුර්වලතාවක් හා සිසුන්ගේ අප්‍රිය ජනක හැසිරීම් මගින් දඬුවම් තීරණය කරණු ලබන බව මෙහි දී සොයා ගෙන ඇත (යුසේන් සහ අනියා, 1998).

පාසල් තුළ දඬුවම් භාවිතය සම්බන්ධව සිදුකර ඇති මෑත කාලීන පර්යේෂණ පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීම මෙහි දී වැදගත් වේ. දඬුවම් සම්බන්ධව ගුරු හා සිසු සංජානනයන් පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් සී. කේ. විජයලක්ෂ්මි (2007) විසින් සිදු කොට ඇත. මේ සඳහා ජනගහනය ලෙස බස්නාහිර පළාතේ හොරණ අධ්‍යාපන කලාපයේ බණ්ඩාරගම කොට්ඨාසය යොදා ගෙන ඇත. එයින් නියදියක් ලෙස බණ්ඩාරගම කොට්ඨාසයේ පාසල් 13ක් සහ ගුරුවරුන් 75ක් තෝරා ගෙන ඇති අතර එම පාසල් වල 9 සහ 10 ශ්‍රේණි වල සිසුන් 100ක් පමණ යෙදා ගෙන ඇත. මෙහි දී අනාවරණය කර ගන්නා ලද කරුණු මෙසේ ය. විවිධ දඬුවම් වර්ග පාසල් වල සහ නිවසේ පවතින බව සොයා ගෙන ඇත. එසේම දඬුවම් අනුමත කරන ගුරුවරු කොටසක් සිටින බවත්, දඬුවමෙන් තොරව ප්‍රබෝධවත් පන්ති කාමරයක් පවත්වා ගෙන යාම පිළිබඳ අදහසක් අනාවරණය වී ඇත. තව ද, ගුරුවරුන් විසින් දෙන ලද දඬුවම් සිසු මනසේ ප්‍රකෝපය හා වේදනා ජනිත කරන අවස්ථා ඇති බවත්, දඬුවම් අනුමත නොකරන පිරිස වැඩි බවත් සිසු සංජානනය මගින් අනාවරණය වී ඇත (විජයලක්ෂ්මි, 2007).

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්‍ෂණ, සංවර්ධනය සහ සුරැකීමේ අයතනය මගින් ශාරීරික දැඩුවම් අඩු කිරීම සහ අක්‍රමනික දෙමාපියන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය අවම කිරීම සඳහා සිදුකරන ලද වැඩසටහනක් සඳහා කොළඹ නගරය ආශ්‍රයෙන් කරන ලද 'දෙමාපිය විනයානුකූල පිළිවෙත් පිළිබඳ අධ්‍යයනය' නමැති පර්යේෂනයේ දී ශාරීරික දැඩුවම් පිළිබඳ තොරතුරු රාශියක් අනාවරණය කොට ගෙන ඇත. මෙම පර්යේෂණය සඳහා කොළඹ නගරයේ ජීවත් වූ දෙමාපියන් 194 දෙනෙකුගේ තොරතුරු අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය වී ඇති කරුණු මෙසේ ය. දෙමාපියන් විසින් පසුගිය මාසයේ 76.3% ක් තම දරුවාට ශාරීරික දැඩුවම් කර ඇති බවයි. එය ඔවුන් අතට හසු කර ගත් ඒවා වේ. මීට අමතරව තම පවුලේ හැර වෙනත් තැනක සිය දරුවා පාගා දැමීම, යටපත් කිරීම, පහර දීම, පුළුස්සා දැමීම, ගිනි තැබීම, ආයුධයකින් තර්ජනයට ලක් වීම 40.7% ක් සිදු වී ඇත. පසු ගිය මාසයේ තර්ජනය කිරීම් හෝ අපහාස කිරීම් වැනි මානසික ආක්‍රමනයන් 90% ක් පාහේ භාවිතා කර තිබුණි. 80% කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් කිසියම් වරදක් වූයේ ඇයි දැයි පැහැදිලි කිරීම වැනි ප්‍රචන්ඩකාරී නොවන හැසිරීම් උපයෝගී කරගෙන ඇත. කෝපාවිෂ්ඨ දැඩුවම් පිළිබඳ ඔවුන්ගේ ආකල්ප ගැන විමසූ විට 30% ක් දැඩුවමට විරුද්ධ වූ අතර ඊට සමාන සංඛ්‍යාවක් පවසා සිට ඇත්තේ දැඩුවම් දිය යුතු බව යි. මෙම පර්යේෂණයේ දී අනාවරණය කරගත් කරුණු අනුව දරුවන්ට දැඩුවම් කිරීමේ දී ඍනාත්මක බලපෑම් හා විකල්ප විනයානුකූල ක්‍රමෝපායන් මගින් ඇතිවන ඍනාත්මක බලපෑම් පිළිබඳ ඔවුන් සමග පැය දෙකක පමණ සාකච්ඡා සැසියකින් පසු, මානසික ආක්‍රමන හා ශාරීරික දැඩුවම් සැලකිය යුතු ලෙස අඩු වී ඇති බව පවසා යි (ද සොයිසා, 2013).

මේ අතර පාසල් සිසුන් ට දැඩුවම් භාවිතා කිරීම සම්බන්ධව වසර 12ක පමණ කාලයක් කථිකාවාර්ය වරයෙකු සිදු කළ අධ්‍යයනයක් වාර්තා වේ. එම පර්යේෂණය 'දෙමාපියන්ගේ ශාරීරික දැඩුවම් වල ප්‍රතිඵල, මානසික අක්‍රමිකතා හා ශාරීරික අපයෝජන, ළමා අපවාර හා ප්‍රචන්ඩත්වය' නම් වේ. මේ සඳහා සිංහල කතා කරන රජයේ පාසල් දරුවන් යොදා ගෙන ඇත. මෙහි දී අනාවරණය වී ඇත්තේ පාසල් ළමුන් ගෙන් 70%ක් පමණ වසරක් හෝ වසරකට සාමාන්‍ය වශයෙන් සිදු කරන ක්‍රියාවන්ට දොළොස් වතාවක් දැඩුවම් කිරීමක් සිදු කරන බව යි. මීට අමතරව එම අවුරුද්දේ දී අවම වශයෙන් එක්

අයෙකුගෙන් 37%ක්ම වසරකට සාමාන්‍යයෙන් 11.6 අගයක් ගන්නා බව අනාවරණය වී ඇත (ද සොයිසා, 2008: 121-162).

ඉහත පර්යේෂණයන් තුළින් අනාවරණය වී ඇති කරුණු අනුව පැහැදිලි වන්නේ දඬුවම් භාවිතය සම්බන්ධව සමාජයේ විවිධ අදහස් ඇති බව යි. විශාල වශයෙන් දඬුවම් භාවිතා කිරීම තුළින් සිසු මනසේ වේදනා සහ ප්‍රකෝපකාරී මානසික වර්ග ඇති වන බව ද හඳුනාගෙන ඇත.මේ අනුව දඬුවම් පැමිණවීම මගින් සිසු මානසික වර්ග වෙනස් වන ආකාරය එතරම් යහපත් නොවේ. කළහකාරී බව දඬුවමෙන් මර්දනය කිරීමට ගන්නා උත්සාහය නිසා කළහකාරී බව තවත් උග්‍ර වන බව පර්යේෂණ ගණනාවකින් හෙලි වී ඇත. මේ පිළිබඳ අදහස් දක්වන බැන්ඩුරා සහ චෝල්ටර්ස් (1963) දක්වන පරිදි, “අනෙකුත් ප්‍රතිචාර ඉගෙන ගන්නා ආකාරය විස්තර කෙරෙන ඉගෙනුම් න්‍යායම ආධාර කර ගෙන කළහකාරී ගති පුහුණු වන ආකාරය ද විස්තර කළ හැකි බව යි”. මෙම කරුණු තව දුරටත් පැහැදිලි කරන අධ්‍යාපන මනෝ විද්‍යා සඟරාව මෙසේ පවස යි. “වර්ග හැඬගැස්වීමේ ප්‍රධාන නිර්ණායකය දඬුවම හා පාරිතෝෂකය වේ නම් දඬුවම උපයෝගී කර ගන්නා දෙමාපියන්ට කළහකාරී ළමුන් නො සිටිනු ඇත. එය එසේ නොවීමෙන් පෙනී යන්නේ කළහකාරී බව කෙරෙහි බලපාන වෙනත් විචල්‍යයන් ඇති බව යි” (අධ්‍යාපන මනෝවිද්‍යාව, 226). දඬුවම් ලබාදීම තුළින් සිසුන් තුළ ආක්‍රමණශීලී වර්ග ඇති කරවන බව බොහෝ පර්යේෂණ මගින් සොයා ගෙන ඇත (Lefkowitz etal, 1963: 159-174).

මේ අතර කායික දණ්ඩනය ශිෂ්‍ය ප්‍රතිරූපයට බලපාන ආකාරය සම්බන්ධව සොයා බැලීමට ද පර්යේෂණ සිදු වී ඇත. Bandura and Huston යන දෙදෙනා විසින් සිදු කළ පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය වූ කරුණු මෙසේ ය. කායික දඬුවම් තුළින් ශිෂ්‍ය ප්‍රතිරූපය කඩා වැටීමකට ලක්වන බව යි. එසේ ම මෙහි දී තැගි සහ පෙළඹවීම් උසස් ප්‍රතිඵල අත්කර දීමට උපකාරී වන බව ද ඔවුන් සඳහන් කරයි (Bandura and Huston, 1961: 311-318).

තැගි සහ දඬුවම් ලබාදීම සම්බන්ධව අදහස් දක්වන මහාචාර්ය සිල්වි සේනාධීර මෙසේ පවසයි. “දරුවන්ගේ හැසිරීම් හැඩ ගැසීම සඳහා ගුරුවරයාට අවශ්‍ය ඉතා වැදගත් උපකරණ ලෙස සැලකිය හැක්කේ තැගි සහ දඬුවම් බවත්, මේවා උපයෝගී කරගත යුත්තේ සිහිකල්පනාවෙන් යුතුව බව ගුරුවරයා අවබෝධ කර ගැනීම වැදගත් බව”යි (සේනාධීර, 2002: 18). ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයට පර්යේෂණ ගණනාවක් තුළින් අනාවරණය වී ඇති තොරතුරු අනුව පාසල් තුළ දඬුවම් ලබා දීම නිසා සිසුන්ට ගැටලු රාශියක් ඇති වන බවයි. මේ අනුව සිසුන්ට ඇතිවන ගැටලු සම්බන්ධයෙන් විවිධ පර්යේෂණ සිදු වී ඇති බව පැහැදිලිය. එසේම පාසලේ ගුරු හවතුන් ද වැදගත් කණ්ඩායමක් වන බැවින් ඔවුන්ට ඇති වන ගැටලු සම්බන්ධව පවතින පර්යේෂණ උගුණ බව පෙනේ. එබැවින් මෙම පර්යේෂණයේ දී අවධානය යොමු කෙරෙන්නේ මෙවන් වටපිටාවක පාසලේ සිසුන්ට දඬුවම් ලබාදීමට යාමෙන් ගුරුහවතුන්ට අත්විදීමට සිදුවන නීතිමය ගැටලු පිළිබඳවයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා ග්‍රන්ථ සන්ධාර ක්‍රමවේදය ඔස්සේ ගුණාත්මක දත්ත රැස් කරන ලදී.

සාකච්ඡාව

ළමයා, දඬුවම හා නීතිය යන ක්‍ෂේත්‍ර පිළිබඳව ප්‍රථමයෙන් අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුව 1995 අංක 22 දරණ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහ (සංශෝධන) පනත මගින් ළමයින්ට කුරිරුකම් (308A) හි වරදක් සිදු කිරීම සඳහා (1) වයස අවුරුදු දහ අටක් වයසැති පුද්ගලයෙකුගේ භාරකාරත්වය, භාරය හෝ රැකවරණය ඇති කවරකු හෝ පහර දීම, අසහ්‍ය ලෙස සැලකීම, නොසලකා හැරීම හෝ අත්හැර දීම, රෝගාබාධවලට ගොදුරු වීම හෝ තුවාල කිරීම (සෞඛ්‍යයට හානි හෝ තුවාල වැනි) ඇස් පෙනීම හෝ ඇසීම, ශරීරයේ ඉන්ද්‍රිය හෝ මානසික සිත්තුවුල් ආදී කුරිරුකම් සිදු කරනු ලබයි ද, (2) දරුවන්ට කෲර හිංසන වරද සිදු කිරීමට යමෙක් වසර දෙකකට නොඅඩු කාලයකට වඩා අවුරුදු දහය නොඉක්මවන කාලයක් සඳහා සිරගත

කිරීමකින් වරදකරු කොට දඬුවම් නියම කළ යුතුය. ඔහුට දඩ මුදලක් ද නියම කළ හැකි ය. එවැනි පුද්ගලයෙකුට සිදු වූ තුවාල සඳහා වරදකරු වූ පුද්ගලයාට උසාවිය විසින් දඬුවම් තීරණය කරනු ලැබේ (දණ්ඩනීති සංග්‍රහය -1995). දණ්ඩනීති සංග්‍රහයේ ඉහත වගන්තිය අනුව කිසියම් දඬුවමක් ළමයින්ට එරෙහිව සිදු කිරීම දඬුවම් ලැබීමට හේතුවක් බව අර්ථ දක්වා ඇත.

විශේෂයෙන් දඬුවම් පැමිණවීමේ දී ශාරීරික දඬුවම් පැමිණ වීම සම්බන්ධ නීතිය ද දනගත යුතු වේ. ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීමට අදාළ අපරාධ නීතිය, දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 310 වැනි වගන්තියේ මෙසේ දැක්වේ. “යම් තැනැත්තෙකුට කායික වේදනාවක්, රෝගයක් හෝ දුර්වලතාවයක් සිදු කරන තැනැත්තා ‘තුවාල සිදු කළ’ ලෙස සලකනු ලැබේ” (සමරසිංහ, 2005: 87). මෙසේ ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීමේ දී සිදු විය හැකි තුවාල දෙයාකාරවේ.

1. බරපතල තුවාල සිදු කිරීම
2. බරපතල නොවන තුවාල සිදු කිරීම

ඉහත ආකාරවලින් සිදුවන තුවාල අතර පුරුෂ ශක්තිය නැති කිරීම, එක් ඇසක් පෙනීම නිත්‍ය ලෙස නැති කිරීම, යම් අවයවයක් හෝ ග්‍රන්ථියක් විනාශ කිරීම හෝ නිත්‍ය ලෙස විරූපී කිරීම, ඇටයක් හෝ දතක් බිඳීම හෝ ගැලවීම, ජීවිතය අන්තරාදයක තත්ත්වයට පමුණු වන්නකු හෝ වේදනා විඳින්නකු දවස් විස්සක කාලයක් තුළ බරපතල කායික වේදනාවක සිටීමට හේතුවන අන්දමේ තමාගේ පුරුදු රැකී රක්ෂාවට යාමට නොහැකි වන අන්දමේ යම් යම් තුවාලයක් සිදු කිරීම බරපතල තුවාල සිදු කිරීම ලෙස සලකයි (ද.නී.ස. 311, උද්ධාතය: සමරසිංහ, 2005: 88). ඉහත ආකාරයේ තුවාල සිදු කිරීම් කළ විට දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ විධි විධාන වලට අනුව දඬුවම් ලැබේ. එනම්,

i. බරපතල නොවන තුවාල කැමැත්තෙන් සිදු කළ තැනැත්තෙකුට අවුරුද්දක් දක්වා කාලයක දෙයාකාරයකින් එක් ආකාරය බන්ධනාගාර ගත කිරීමකින් හෝ රුපියල් එක් දහස දක්වා දඩයකින් හෝ මෙම දඬුවම් දෙකින්ම දඬුවම් කළ යුතු බව දණ්ඩනීති සංග්‍රහයේ 314 වගන්තියේ දැක්වේ.

ii. බරපතල තුවාල කැමැත්තෙන් සිදු කරන තැනැත්තෙකුට අවුරුදු හතක් දක්වා කාලයක්, දෙයාකාරයෙන් එක් ආකාරයක බන්ධනාගාර ගත කිරීමකින් දඬුවම් කළ යුතු බව දණ්ඩනීති සංග්‍රහයේ 316 වගන්තියේ දැක්වේ.

iii. එම තුවාල සිදු කිරීමට යටත් වූ තැනැත්තා ස්ත්‍රියක් හෝ දරුවෙක් වී නම් ඉහත දඬුවම් වලට අමතරව කස පහර දීමකින් ද දඬුවම් කළ හැකි බව දැක්වේ.

ළමා දඬුවම් පිළිබඳව කාලීනව පැන නගින ගැටලු වැඩි වෙත්ම මෙරට නීතියේ ප්‍රතිපාදන වලට අනුව විවිධ පනත්, චක්‍රලේඛ ගෙන එන ලදී. ඒවා ද දඬුවම් ලැබීමට තරම් බලය ඇති නීතිමය ලේඛන වේ. ඒ අනුව 1939 අංක 43 දරණ, ළමුන් හා බාලක පුද්ගලයින් පිළිබඳ ආඥා පනතේ 29 (1) වගන්තිය ඉතා වැදගත් වේ. එහි දැක්වෙන පරිදි වයස අවුරුදු 14 ට අඩු ළමයෙකු හෝ 14-16 අතර වියේ තරුණ පුද්ගලයෙකු කළ කිසියම් වරදකට වරදකරු කරනු ලැබුවත් එම විෂයෙහි පසුවන බාල වයස් කාරයෙකුට ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීම නීතියේ නියමයන්ට අනුවම සිදු කළ යුතු බව දැක්වේ. එම විෂයේ වරදකරු පිරිමියෙකු නම් දඬුවමට ලබා දෙන පහරවල් හයකට සීමා විය යුතු අතර සැහැල්ලු වේවැලකින් හෝ කෝටුවකින් අදාළ දඬුවම ලබා දිය යුතු ය. එම දඬුවම දීම පවා අධිකරණය ඉදිරියේ කළ යුතු අතර වැරදිකරු වූ බාලවයස්කාරයාගේ මා පියන් කැමති නම් එම අවස්ථාවේ ඔවුන් හමුවේ කළ යුතු වේ (කපිල, 2006: 94). මේ අතර දඬුවම් ලබා දීමේ දී කස පහර ලබා දීම තීනිගතව තිබුණ ද 2005 අංක 23 දරණ ශාරීරික දඬුවම් (ඉවත් කිරීමේ) පනත මගින් 3 වගන්තිය යටතේ මෙසේ දැක්වේ.

යම් ලිඛිත නීතියක් යටතේ අධිකරණය විසින් පනවනු ලැබිය හැකි දණ්ඩනයක කොටසක් වශයෙන් කස පහර දණ්ඩනය ඇතුළත් කර ඇති කවර හෝ අවස්ථාවක දී මේ පනත ක්‍රියාත්මක වීමේ දින සිට කසපහර දීමට අදාළ එම දණ්ඩනයේ එම කොටස පනතින් අත් හැරීම මගින් පනත සංශෝධනය කරනු ලැබ ඇති ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය (ශාරීරික දඬුවම් ඉවත් කිරීමේ පනත -2005).

මේ අතර 1939 අංක 51 දරණ ශාරීරික දඬුවම් පිළිබඳ ආඥා පනත මගින් ළමයින්ට ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීමේ දී විශේෂ අවධානයකින් කටයුතු කිරීමේ වැදගත්කම පෙන්වා දෙයි. මෙම පනත මගින් සඳහන් වන්නේ දඬුවම් ලබා දීමේ දී ළමුන්ට කස පහර ලබාදිය යුතු ප්‍රමාණයන් ආදිය යි. එහෙත් 2005 අංක දරණ 23 දරණ ශාරීරික දඬුවම්(ඉවත් කිරීම) නමින් 2005 අගෝස්තු මස 02 වන දින සිට ක්‍රියාත්මක පනත මගින් මෙම දඬුවම ද ඉවත්කර ඇති බව දැන යුතු ය .

පාසල් සිසුන්ට දඬුවම පැමිණවීම තහනම් කරමින් නිකුත් කළ චක්‍රලේඛ තුළ ද දඬුවම් ලබා දීම සිදු කිරීමේ දී ගුරුවරුන්ට මුහුණ පාන්නට වන නීති නියමයන් දක්වා ඇත. දැනට පාසල් තුළ ක්‍රියාත්මක වන චක්‍රලේඛ අංක 2005/17 දරණ 2005.05.17 දිනැති චක්‍රලේඛයේ මෙම නීති නියමයන් මෙසේ දැක් වේ. ශ්‍රී ලංකාව විසින් ද අත්සන් කර, ස්ථිර කර ඇති (1989) එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතියේ 28 (2) වගන්තිය මගින් ද පාසල් විනය පරිපාලනය ළමයාගේ මානව ගරුත්වයට අනුකූල වන ආකාරයට සිදු කරන බවට වග බලා ගත යුතු බව දක්වයි. එසේම මෙම චක්‍රලේඛයේ 2.3 යටතේ සිසුන්ට දඬුවම් දීම සිදු කළ හොත් මුහුණ දීමට වන නීති ක්‍රියා මාර්ග ඉතා පැහැදිලිව දක්වා ඇත.

i. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සසඟ වන පරිච්ඡේදයේ 11 වන වගන්තිය හා බස වන පරිච්ඡේදයේ 126 වැනි වගන්තිය අනුව මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීමේ නඩු නිමිත්තක් උද්ගත විය හැකි ය.

ii. 1995 අංක 22 දරණ නීති සංග්‍රහයේ (සංශෝධන) පනතේ 3 වගන්තියේ හා ප්‍රධාන ප්‍රඥප්තියේ 308 (අ) වගන්තිය යටතේ ළමයින් කෲරත්වයට භාජනය කිරීමේ වරද යටතේ නඩු නිමිත්තක් උද්ගත විය හැකි ය.

සසඟ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ බලධරයන් විසින් පවත්වනු ලබන විනය පරීක්ෂණ මගින් ශාරීරික දඬුවම් ලබා දී ඇති බව ඔප්පු වුවහොත් ආයතන සංග්‍රහයේ 11 වන කාණ්ඩය අනුව විනය ක්‍රියාමාර්ග ගනු ලැබිය හැකි ය (ඩෙමියන්, 2007: 68).

ඉහත දැක්වූ ආකාරයට ළමයින්ට එරෙහිව සිදුවන අපරාධ සහ ඊට ලැබෙන දඬුවම් පිළිබඳව තොරතුරු 1883 දී පැනවූ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ ඇත. කාලීනව ළමා අපරාධ වැඩි වීමත් සමඟ ඊට පිළියමක් ලෙස දඬුවම් කිරීම නව විධි විධාන රාශියක් 1995 අංක 22 දරණ සහ 1998 අංක 29 දරණ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහ (සංශෝධන) පනත් මගින් හඳුන්වා දී ඇත (ගාමිණී, 2001: 53). මේ අතර ළමුන්ගේ ආරක්‍ෂාව වෙනුවෙන් අණ පනත් චක්‍රලේඛ රාශියක් වර්තමානය වන විට ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇත. මෙම නීති පිළිබඳ පාසල් පරිපාලනයේ සහ ගුරුවරුන්ගේ අවධානය යොමු විය යුතු අතර එමගින් පාසල් පරිසරය, ගුරු සිසු සහ දෙමාපියන්ට හිතකර බිමක් වනු ඇත.

දඬුවම් පිළිබඳ චක්‍රලේඛ නියමයන්

චක්‍රලේඛ (circular) යනු, පනත් හා රෙගුලාසි ආදිය මගින් පැන වූ නීති හා රෙගුලාසි ක්‍රියාකාරකම් බවට පරිවර්තනය කිරීමට අවශ්‍ය නියෝග, නියමයන්, නිවේදන හා උපදෙස් දැනුම් දීම සඳහා භාවිත කරන ලිඛිත මාධ්‍ය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ (ගුණසේකර, 2006: 112-113). මෙසේ විග්‍රහ කරන චක්‍රලේඛ නිකුත් කරනු ලබන ආයතන අතර අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු, කාර්යාල හා පාසල්වල කාර්ය පටිපාටි සඳහා බලපාන නියෝග, නිවේදන හා උපදෙස් අඩංගු චක්‍රලේඛ රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය, මුදල් අමාත්‍යාංශය හා භාණ්ඩාගාරය, ප්‍රතිපත්ති සැලසුම් සම්පාදන හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අමාත්‍යාංශය, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිසම, අධ්‍යාපන සේවා මණ්ඩලය වැනි විවිධ අධිකාරීන් විසින් නිකුත් කරනු ලැබේ (ගුණසේකර, 2006: 113). මෙසේ අධ්‍යාපනයට අදාළ චක්‍රලේඛ අදාළ ආයතන මගින් නිකුත් කරනු ලබන්නේ ඒ ඒ කාලවල විවිධ කාර්යයන් සිදු කළ යුතු ආකාරය දැනුවත් කිරීම උදෙසා සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස වේ. නීති මූලාශ්‍රයක් ලෙස සැලකෙන චක්‍රලේඛ නිකුත් කිරීම සහ අවලංගු කිරීමේ බලය පැවරෙන්නේ ද ඉහත කී ආයතන වලට පමණි. මෙම මාතෘකාව යටතේ පාසල් දඬුවම් සම්බන්ධ ව නිකුත් කරන ලද චක්‍රලේඛ පිළිබඳ ව කරුණු කෙටියෙන් විග්‍රහ කෙරේ.

පාසල් දඬුවම් සම්බන්ධව නිකුත් කරන ලද පැරණිම චක්‍රලේඛය නිකුත් කොට ඇත්තේ 1907 මාර්තු 02 දින දී ය. එම චක්‍රලේඛය නම් කොට ඇත්තේ “තැළීම” යන නමින් ය. එම චක්‍රලේඛයේ දඬුවම් ලබා දීම කළ යුතු සීමා පිළිබඳ දැනුවත් කරයි. එම චක්‍රලේඛයේ අංක (1) යටතේ මෙසේ දැක්වේ.

01. තැළීම කටයුතු වන්නේ (අ) ඉතා බරපතල වූ වැරද්දක් කිරීම (ආ) අලසභාවයෙහි නිතර ගැලී සිටීම යන මේ වැරදි දෙකට පමණක් ය. මේ දෙවැනි වැරද්දට ද තැළීම යුතු වන්නේ යහතින් කටයුතු වෙන සියලු දේ ම කර එයින් සාර්ථකයක් නොලැබුණහොත් පමණකි. මෙයින් පිටස්තර වූ කිසිම කරුණක් ගැන ළමයෙකුට තැළීම නොකළ යුතු ය. (‘තැළීම’ -1907, උද්ධෘතය: ඩෙමියන්, 2009: 53).

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ මෙමගින් දඬුවම් දීම සම්බන්ධව සීමා පනවා ඇති බවයි. මීට අමතර ව තැළීම සිදු කිරීමේ දී පිරිමි ළමුන් සඳහා පිරිමි ගුරුවරයෙක් ද, ගැහැණු ළමුන් සඳහා ගැහැණු ගුරුවරයක් ද ක්‍රියා කළ යුතු බව දැක්වේ. ගැහැණු ළමුන්ට පිරිමි ගුරුවරයෙකු තැළීම සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කොට ඇත්තේ ද මෙම චක්‍රලේඛයේ ය. තව ද ළමයෙකුට තළන ලද වාර ගණන, හේතුව පොතක සටහන් කළ යුතු බව ත්, පාරවල් දසයට වඩා නොගැසිය යුතු බවත් සඳහන් වේ. ඉතා ලාබාල ළමයින්ට, දුර්වල ශරීර ඇති ළමයින්ට තැළීම නොකළ යුතු අතර ළමයින්ට අතින් ගැසීම සහ ළමුන් බැඳීම නොකළ යුතු බව දන්වා ඇත.

ශාරීරික දඬුවම් පැමිණවීම සම්බන්ධව නිකුත් කළ වැදගත් චක්‍රලේඛයක් ලෙස ශාරීරික දඬුවම් පිළිබඳ අංක ඊ. 36 හා 1927. 12. 21 වැනි දින දරණ චක්‍රලේඛය හැඳින්වේ. මෙමගින් ඉහත චක්‍රලේඛයේ නියමයන් නැවත බලාත්මක කරන අතර එතෙක් පැවති තැළීම සිදුකළ යුතු වාර ගණන හතරක් දක්වා අඩු කොට ඇත. එමෙන්ම වේවැල පාසල් මේසය මත නොතබා අවශ්‍ය වූ විට පමණක් ගැනීමට ගුරුවරයාගේ කාමරයේ තබන ලෙස චක්‍රලේඛයේ (ඊ) යටතේ දක්වා ඇත. මෙම චක්‍රලේඛය ආරම්භයේ ඉතා වැදගත් කියමනක් ඇත. එනම්,

ශාරීරික දඬුවම් උපයෝගී කර නොගෙන විනය පවත්වා

ගැනීමේ නුපුළුවන්කමට වඩා ගුරුවරයෙකුගේ අදහස්නාව කැපී පෙනෙන වෙනත් ලකුණක් නොමැති බව ගුරු හවතුන්ට මතක් කරනු කැමැත්තෙමි. අධ්‍යාපනය තවමත් අමුතු දෙයක් හැටියට සලකන දුර බැහැර පෙදෙස්වල පිහිටා තිබෙන පාඨශාලාවල ශාරීරික දඬුවම් දීම විශේෂයෙන් ම නුසුදුසු ය. ළමයින් පාසැලට පැමිණීමෙන් වැළැක් විය හැකි හෝ පාසැල කෙරෙහි දෙමාපියන්ගේ සිත් දූෂ්‍ය කළ හැකි හෝ ශාරීරික දඬුවම් පාඨශාලාවල දීම නො මැනවි (ශාරීරික දඬුවම්-1927).

මෙය දඬුවම් භාවිතයේ දී මතු වූ විවිධ ගැටලු හේතුවෙන් පාසල් දඬුවම් නිෂ්ඵල බව මනා ව කියාපාන කියමනකි.

නැවත වතාවක් 1961.07.21 දිණැති අංක 26 දරණ “පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට ශාරීරික දඬුවම් දීම” යන නමින් චක්‍රලේඛයක් නිකුත් කොට ඇත. එම චක්‍රලේඛයේ දැක්වෙන්නේ “ ඔබේ ගුරු මණ්ඩලයේ සියලුදෙනා ම අතර බෙදා හැරීම සඳහා ශාරීරික දඬුවම් දීම පිළිබඳව ඊ. 36 හා 1927. 12. 21 වැනි දින දරණ චක්‍රලේඛයෙන් උපුටා ගත් කොටසක් මේ සමග එවමි.” ලෙස යි. එමගින් පෙර චක්‍රලේඛ පාසල් වෙත යවමින් නැවත නැවතත් සිහි කැදවීම කර ඇති බව පැහැදිලි ය. පාසල් ළමයින්ට පාසලේ දී ශාරීරික දඬුවම් සම්පූර්ණයෙන් ම තහනම් කරමින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරය විසින් නිකුත් කරන ලද චක්‍රලේඛය ඉතා ම වැදගත් වේ. එහි විශේෂත්වය වන්නේ මෙම චක්‍රලේඛය මගින් දඬුවම සපුරා තහනම් කරන ලද බැවිනි.

චක්‍රලේඛ අංක 2001/11 යටතේ 2001. 03. 20 දින නිකුත් කරන ලද චක්‍රලේඛය “පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීම” යන චක්‍රලේඛ නාමයෙන් නිකුත් කොට ඇත. පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීමේ දී හිංසාව, මර්ධනය අසාර්ථක බව ආරම්භයේ දී මෙසේ දැක්වයි. “ 01. සිසුන්ට කායික හා/හෝ මානසික හිංසාවන්ට ලක් කිරීමෙන් හා වෙනත් මර්ධනකාරී පියවර මගින් සිසු විනය පවත්වාගෙන යාම අසීරු මෙන්ම අසාර්ථක ක්‍රියාවක් බව සියල්ලන්ම අවබෝධ කරගත යුතු ය” (ඩෙමියන්, 2009: 64). මෙම චක්‍රලේඛයේ විශේෂත්වය වන්නේ සියළුම ආකාරයේ දඬුවම් තහනම් කිරීම පමණක් නොවේ. දඬුවම් වෙනුවට විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග යෝජනා කිරීම යි. එහි දී වැඩි අවධානය යොමු කොට ඇත්තේ පාසලේ ක්‍රියාකාරිත්වය සම්බන්ධවයි. මේ බව

චක්‍රලේඛයේ දෙවැනි කරුන ලෙස දක්වා ඇත. ඒ මෙසේ ය,

පාසලේ ක්‍රියාකාරීත්වය හා සමගාමී කටයුතු මනාව සංවිධානය කර තිබේ නම් විනය විරෝධී ක්‍රියාවන් හි යෙදීමට ඇති ඉඩකඩ අවම වේ. පාසලේ විනය නීති පද්ධතිය පිළිබඳව සියලු දෙනා ම දැනුවත් කිරීමත් වැරදි ක්‍රියාවන්ට අනුබල නොදීම හෝ අනුමත නොකිරීමත් වැදගත් වේ. විනයානුකූල හැසිරීමේ වැදගත්කම අවබෝධ කර දීම හා ආදර්ශය සිසුන් තුළ මනා හැසිරීමේ රටා ඇති කිරීමටත් පාසල් විනය පවත්වාගෙන යාමටත් මහෝපකාරී වේ (පාසල තුළ විනය ආරක්‍ෂා කිරීම -2001 උද්ධෘතය, ඩෙමියන්, 2009: 64).

මෙම චක්‍රලේඛය දක්වා දැක්වූ පිළිබඳ නිකුත් කර ඇති චක්‍රලේඛ ක්‍රමයෙන් සංවර්ධනය වී ඇති බව පෙනෙයි. මෙහි දී දැක්වූ ලබා දීමේ අරමුණු සහ ශාරීරික දැක්වූ ලබා දීමෙන් ගුරුවරුන්ට මුහුණ දීමට වන නීතිමය ගැටළු ද දක්වා ඇත. මෙම චක්‍රලේඛයේ අංක 03 යටතේ දැක්වූ දීමෙන් තොරව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග හඳුන්වා දී ඇත (එම: 64-65).

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ චක්‍රලේඛ අංක 2005 /17 හා 2005. 05. 17 දිනැති චක්‍රලේඛය ඉතා වැදගත් වේ. මෙම චක්‍රලේඛයේ නාමය “පාසල තුළ විනය ආරක්‍ෂා කිරීම” වේ. මෙම චක්‍රලේඛය මගින් එවකට බලය තිබූ ‘පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට ශාරීරික දැක්වූ දීම’ පිළිබඳ අංක 1961/26 හා 1961. 07. 21 දිනැති චක්‍රලේඛය හා ‘පාසල තුළ විනය ආරක්‍ෂා කිරීම’ සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කර ඇති අංක 2001/11 හා 2001.03.30 දිනැති චක්‍රලේඛය මෙයින් අවලංගු කරන ලදී. එබැවින් මෙම චක්‍රලේඛය වර්තමානයේ පාසල් තුළ විනය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ දී ඉතා ම වැදගත් නීතිමය ලියවිල්ල වේ. මෙම චක්‍රලේඛය මගින් 2.00 ශාරීරික දැක්වීම, 3.00 ළමා අපහරණය, 4.00 ළමා හිංසනය ආදී මාතෘකා යටතේ විස්තරාත්මකව කරුණු දක්වා ඇත. මෙහි දී දැක්වූ සම්බන්ධව වැදගත් කරුණු ගණනාවක් ශාරීරික දැක්වූ මාතෘකාව යටතේ දැක්වේ. එනම්, 2.1. ශාරීරික දැක්වූ සම්බන්ධයෙන් කරන ලද අධ්‍යයනයන්ගෙන් හෙළි වී ඇත්තේ ළමුන් තුළ විනය හැඩ ගැස්වීමේ දී දෙන ලද දැක්වීම්වලින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල නොලැබී ඇති බවත් පහත සඳහන් අභිනකර තත්ත්වයන් මතුවීමට ඉඩකඩ ඇති බවත් ය.

- I. ශාරීරික දඬුවම් භාවිත කිරීම තුළින් හොරකම් කිරීම, පහර දීම වැනි සමාජ විරෝධී වර්ග රටා සිසුන් තුළ මතුවීම
- II. ළමා අපහරණයට ඇති අවදානම වැඩි වීම
- III. සිසුන් තුළ ආක්‍රමණශීලී වර්ග රටා ඇති වීම
- IV. ශිෂ්‍යයා හා ගුරුවරයා/ විදුහල්පතිවරයා අතර සම්බන්ධතා ක්‍රමයෙන් විනාශ වී යාම
- V. නිශේධාත්මක සමාජ හා මානසික කැලඹීම තත්ත්වයකට ළමයා පත්වීම
- VI. ළමයා විසින් සංකල්ප ගොඩනැගීමේ දී අහිතකර ආකාරයෙන් බලපෑම් ඇති වීම

තවද ශාරීරික දඬුවම් දීමෙන් තොර ව විනය පවත්වාගෙන යා නොහැකි නම් එමගින් පිළිබිඹු කරන්නේ ගුරුවරයාගේ අදක්‍ෂ භාවය බව පැහැදිලි වේ” (එම: 67). මෙම වක්‍රලේඛය මගින් පෙර නිකුත් කළ වක්‍රලේඛයේ සඳහන් දඬුවම් වෙනුවට භාවිතා කළ යුතු විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග තවදුරටත් සංවර්ධනය කරමින් දක්වා ඇත. එම විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග අනුගමනය කිරීමේ ක්‍රමවේදය ද ඉතා පැහැදිලිව දක්වා ඇත. තව ද අංක 2.3 යටතේ දඬුවම් දීම සිදු කළහොත් මුහුණ දීමට සිදුවන නීති ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව ද පැහැදිලිව කරුණු දක්වා ඇත. වර්තමානයේ පාසල් තුළ මෙම වක්‍රලේඛය බල පැවැත්වෙන අතර ඒ අනුව කටයුතු කළ යුතු වන්නේ ය.

ඉහත දක්වන ලද වක්‍රලේඛ නියමයන් පාසල් දඬුවම් සම්බන්ධ ඒවා ය. පාසල තුළ විනය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ දී ක්‍රියාකල යුතු අන්දම ඉතා පැහැදිලි ලෙස මෙම වක්‍රලේඛ තුළ අන්තර්ගත වේ. එමගින් පාසල් පරිපාලනයට ඉතා සාර්ථක ලෙස පරිපාලන කටයුතු කර ගැනීමේ පහසුව සැලසේ. වක්‍රලේඛවලට අනුව දඬුවම් පැමිණවීමේ ක්‍රමය, ඊට සම්බන්ධ නීති රීති, දඬුවම් කිරීම තහනම් කිරීමට හේතු ආදිය ද විස්තර වශයෙන් දක්වා තිබේ. මේ අනුව වර්තමාන පාසල් තුළ දඬුවම් ක්‍රියාත්මක කළයුතු ආකාරය පිළිබඳ නිවැරදි පිළිවෙත

චක්‍රලේඛ මගින් පැහැදිලි කෙරේ. මෙයින් පාසල් වල සියලු ගුරුවරුන් දැන ගත යුතු සේම පිළිපැදිය යුතු කරුණු පැහැදිලි කොට ඇත. කලින් කලට පාසල් දැනුවත් කරණ ලද මෙම චක්‍රලේඛ මගින් දඬුවම් සම්බන්ධ දැනුවත් කිරීම් කර ඇති බැවින් එම ක්‍රමවේද ගුරුවරුන් නොදැන ක්‍රියා කිරීම නීතිමය ගැටලු රාශියක් ඇතිවීමට හේතුවක් වන්නේ ය.

දඬුවම් වෙනුවට යෝජනා විකල්ප

1907 මාර්තු මස 02 දින නිකුත් කළ “ නැළීම ” සම්බන්ධ චක්‍රලේඛයේ සිට ශාරීරික දඬුවම තහනම් කරමින් පළ කළ 2005.05.17 දිනැති 2005/17 චක්‍රලේඛය දක්වා දඬුවම් සම්බන්ධ චක්‍රලේඛ නිවැරදිව අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පැහැදිලි වන කරුණු රාශියක් ඇත. එනම්, මෙම සෑම චක්‍රලේඛයක් ම ප්‍රකාශ කිරීමට සිදුවී ඇත්තේ පාසල් තුළ අනිසි ලෙස සිදුවන නොමනා ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් බැවිණි. මේ බව “ආණ්ඩුවේ පාඨශාලා වැසියන්ට රූපි නොවීම, ළමයින් පාසලට පැමිණීමට අකමැති වීම, අධික ලෙස නැළීම නිසා සිදුවන බවට සැක නැත” (නැළීම, 1907) යන්නෙන් පැහැදිලි ය. “වර්තමාන සමාජයේ දක්නට ලැබෙන අයහපත් ප්‍රවණතාවක් නම් ළමයා හිංසනයට හා අපයෝජනයට ලක්වීමේ සිද්ධීන් වැඩි වීම යි. මෙම හිංසන සිදු කරන පුද්ගලයන් හා ආයතනයන් අතරට පාසල් පද්ධතිය, එහි සිටින කාර්ය මණ්ඩලය හා සිසුන් ද අන්තර්ගත වන බව අනාවරණය වී ඇත” (පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීම, 2005). මෙවැනි විවිධ ගැටලු අවම කරගැනීමේ අදහසින් කාලයෙන් කාලයට විවිධාකාර නියෝග නියමයන් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. මෙහි දී අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ ‘පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීම’ සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කර දැනට පාසල් තුළ බලපැවැත්වෙන අංක 2005 /17 සහ 2005. 05. 17 දිනැති චක්‍රලේඛය සම්බන්ධව යි. ඊට හේතුව මෙම චක්‍රලේඛය මගින් දඬුවම් සම්බන්ධව පෙර ක්‍රියාත්මක වූ සියලු චක්‍රලේඛ අවලංගු කළ බැවිණි. මෙම චක්‍රලේඛය මගින් සෑම අවස්ථාවකදී ම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට ශාරීරික දඬුවම් දීමෙන් වැළකිය යුතුයැයි දන්වයි. එමගින් ශාරීරික දඬුවම් ලබාදීම පාසල තුළ සපුරා තහනම් කරන ලදී.

මෙම වක්‍රලේඛයෙන් ශාරීරික දඬුවම් වෙනුවට විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග අනුගමනය කළ හැකි බව පවසන අතර විකල්ප ක්‍රියාමාර්ග අටක් යෝජනා කරයි. මතු දැක්වෙන්නේ අංක 2005 /17 හා 2005. 05. 17 දිනැති වක්‍රලේඛයේ දැක්වෙන එම විකල්ප ක්‍රියාමාර්ග වේ.

ශාරීරික දඬුවම් වෙනුවට පහත සඳහන් විකල්ප ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කළ හැකි ය.

- i. පාසලේ සිටින සිසුන් විනය විරෝධී ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට ඇති ඉඩ කඩ අවම කිරීම පිණිස පාසලේ ක්‍රියාකාරීත්වය හා විෂය සමගාමී කටයුතු මනාව සංවිධානය කර තිබීම
- ii. පාසලේ විනය නීති පද්ධතිය පිළිබඳව සියලු දෙනාවම දැනුවත් කිරීම හා යහපත් ක්‍රියා ප්‍රතිපෝෂණය කිරීම කළ යුතු අතර, වැරදි ක්‍රියාවලට අනුබල නොදීම හෝ අනුමත නොකිරීම
- iii. මනා හැසිරීම් රටාවක් ඇති කිරීමටත් පාසල තුළ විනය පවත්වාගෙන යාමටත් විනයානුකූල හැසිරීමේ වැදගත්කම අවබෝධකර දීම, ආදර්ශවත් වීම හා සිසුන්ට නිසි මාර්ගෝපදේශනය ලබා දීම
- iv. ශිෂ්‍ය/ශිෂ්‍යාවන් වරදක් කළ අවස්ථාවක දී ඔහු/ඇය විසින් කරන ලද වරද අවබෝධකර දීම
- v. තදබල විනය විරෝධී කටයුතු සිදුකළ අවස්ථාවන්හි දී ද ශාරීරික දඬුවම් දීම වෙනුවට අවවාද කිරීම හෝ දෙමාපියන්ට/භාරකරුවන්ට දැනුම් දීම
- vi. වරද කළ ශිෂ්‍යයා/ශිෂ්‍යාව භුක්ති විඳින වරප්‍රසාද සීමා කිරීම හෝ අත්හිටු වීම. උදහරණයක් ලෙස පන්ති නායක, ශිෂ්‍ය නායකභාවය අහෝසි කිරීම වැනි ක්‍රියාමාර්ගයක් ගත හැක.
- vii. බරපතල විනය විරෝධී ක්‍රියාවක් සිදු කළ විට දෙමාපියන්ට දන්වා සති දෙකකට නොවැඩි කාලයක් පංති තහනම් කිරීම

ඉහත VI හා VII යටතේ ක්‍රියාකිරීමේ දී විදුහල්පතිවරයා විසින් පාසල් විනය මණ්ඩලය කැඳවා එමගින් සිදු කරනු ලබන තීරණයන් මත පමණක් එසේ ක්‍රියාකළ යුතු ය

viii. පාසලේ විනය මණ්ඩලය විසින් ඉතා බරපතල විනය විරෝධී ක්‍රියාවක් සිදුකර ඇති බව තීරණය කරනු ලැබූ අවස්ථාවක දී එම ක්‍රියාවේ ස්වාභාවය හා බරපතලකම අනුව කලාප අධ්‍යාපනය අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ හෝ පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ පූර්ව අනුමැතිය ඇති ව සති 02කට වැඩි කාලයක් පන්ති තහනම් කිරීම හෝ ළමයා වෙනත් පාසලක ඉගෙනුම ලබමින් සිටි ශ්‍රේණියට ම මාරු කිරීම

සිසුන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ දී ඒ පිළිබඳ වාර්තා ලේඛන ගත කළයුතු අතර, ඒවා පරීක්ෂාකාරී ව විදුහලේ තබා ගැනීමට කටයුතු කළ යුතු ය. තවද VII හා VIII හි සඳහන් ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ දී විදුහල්පති විසින් ඒ පිළිබඳ ලොග් සටහනක් ද තැබිය යුතුය. ඉහත සඳහන් පරිදි සිසුන්ගේ මනා හැසිරීමේ රටාව ඇති කරලීමේ අරමුණින් ගනු ලබන ක්‍රියා මාර්ග විදුහලේ ප්‍රධාන රැස්වීම හෝ දැන්වීම් පුවරු ආදිය මගින් පාසල තුළ ප්‍රසිද්ධ නොකිරීමට වගබලා ගත යුතු ය (චක්‍රලේඛ, 2005/17, උද්ධෘතය: පෙරේරා, 2009: 67-68).

ඉහත සඳහන් දඬුවම් වෙනුවට ක්‍රියාත්මක කළ යුතු විකල්ප ක්‍රියාමාර්ග නිසි පරිදි පාසල් තුළ ක්‍රියාත්මකවේ නම් දඬුවම් ලබාදීමේ අවශ්‍යතාවක් මතු නොවන බව විද්වතුන්ගේ අදහසයි. මේ සම්බන්ධයෙන් පර්කේ දක්වන අදහස මෙහිදී වැදගත් වේ.

පන්ති පාලනය සඳහා ළමයින්ට අපහාස කිරීම හෝ ඔවුන් මානසික අපහසුවට පත් කිරීම අවශ්‍ය නොවේ. එහි සාර්ථකත්වයේ රහස ඇත්තේ ගුරුවරයාගේ නායකත්ව ගුණයන්හි ය. ඔහු පාඩමට සුදනම්ව සිටින්නේ නම්, කාර්ය මූලික ව වැඩ කරයි නම්, යම් යම් දේ කළ යුත්තේ ඇයි දැයි ඒත්තු යන ලෙස විස්තර කරයි නම්, තම ක්‍රමානුකූලතාව, ආචාරශීලීත්වය හා ස්ථිරසාරතාව රකියි නම්, එවිට පන්ති පාලනය පවත්වාගෙන යාම ගැටලුවක් නොවන්නේ ය (Purkey, 1970(76).

නිගමනය

පාසල් ළමුන්ට දඬුවම් ලබාදීම සම්බන්ධව පවතින නීති-රීති 'ළමයින්ගේ ආරක්‍ෂාව තහවුරු කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත්ද' යන්න පිළිබඳ විවාද පවතියි. කෙසේ වෙතත් පවතින නීති-රීති ආරක්‍ෂා කරගනිමින් ක්‍රියාත්මක වීම සඳහා ඒ පිළිබඳ අවබෝධය ඉතා වැදගත්වේ. ඒ අනුව රටේ පවත්නා සිවිල් නීතිය පිළිබඳ සාමාන්‍ය දැනුමක් හෝ ප්‍රජාවට ලබා දීමේ වගකීම ද අධ්‍යාපනය සතුවේ. එය පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් ආරම්භවීම කාලෝචිතවේ. ළමා හිංසනය සම්බන්ධයෙන් දණ්ඩනීති සංග්‍රහයේ විධිවිධාන සහ පාසල් තුළ ක්‍රියාත්මක වනුලේඛ නියමයන් මගින් යම් තරමක ආරක්‍ෂාවක් සැලසේයැයි නිගමනය කළ හැකිය. එයින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගැනීම සඳහා එකී නීති නියමයන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ප්‍රජාව බැඳී සිටිය යුතුවේ. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ දඬුවම් ලබා දී ගුරුභවතුන් අවධානමකට ලක්වීමට වඩා වනුලේඛ මගින් යෝජිත විකල්ප ක්‍රියා මාර්ග අනුගමනය කිරීමට පෙළඹිය යුතු බවයි. ළමයින් පිළිබඳ සඳහා වශයෙන් හෝ දඬුවම් කිරීමට පෙළඹීම ගුරුවරයාට අවදානම් සහිත බව මෙයින් මනාව පැහැදිලිවේ. එසේම එවන් නීතිමය පසුබිමක වැඩි වාසි සැලසෙන්නේ ද ළමයාට බව අවබෝධ කොටගත යුතුය. එසේ හෙයින් පාසල් ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කාර්යයයේ දී ගුරුභවතුන් විසින් ළමයින් සම්බන්ධ නීති නියමයන් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු බව පැහැදිලි විය. එමගින් ළමා හිංසනය අවමකර ගත හැකි වන බවත් ගුරු භවතුන්ට මුහුණදීමට සිදුවන නීතිමය ගැටලු අවම වන බවත් නිගමනය කළ හැකිය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

ගාමිණී ජයසිංහ, කපිල. (2006). එදිනෙදා ජීවිතයට නීතිය. කොළඹ 10: සමයවර්ධන පොත්හල.

ගුණසේකර, සමරසිංහ. (2005). ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනයට බලපාන නීති නව සංස්කරණය. නුගේගොඩ: සුනෙර ප්‍රකාශකයෝ.

ගුණසේකර, සමරසිංහ. (2006). පාසල් ළමයින් දැනගත යුතු නීතිය. නුගේගොඩ: සුනෙර ප්‍රකාශකයෝ.

ජයවර්ධන, ගාමිණී. (2001). තරුණ අපට නීතිය. මාලබේ: උපුල් ග්‍රැෆික්ස්.

පෙරේරා පියතුමා, ඩේමියන්. (2009). පාසලට අධ්‍යාපනික වනුලේඛ. රාගම: පුබුදු මුද්‍රණාලය.

සේනාධීර, සිල්වි. (2002). ළමා වර්ධනය සහ සංවර්ධනය. වැලිවේරිය: සමාධි ග්‍රැෆික්ස්.

හරිස්වන්ද්‍ර, රුවන්. (2013). අපරාධ විද්‍යාව. මීගමුව: අකුර ප්‍රකාශනයේ.

Parkey, W.W. (1970). Self Concept and school achievement. Englewood cliffs, N.J. pentice,Hall.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත. (1995). අංක 22. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජන රජයේ පාර්ලිමේන්තුවේ මුද්‍රණ.

ශාරීරික දඬුවම් (ඉවත් කිරීමේ) පනත. (2005). කොළඹ: අංක 23. ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය. (2000). රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය, III පරිච්ඡේදය. (1970). රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

තැළීම, චක්‍රලේඛය -1907/03, කොළඹ 2: අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව.

පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට ශාරීරික දඬුවම්දීම, චක්‍රලේඛය -1961/07, කොළඹ, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව.

පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීම, චක්‍රලේඛය -2001/11, කොළඹ, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව.

පාසල තුළ විනය ආරක්ෂා කිරීම, චක්‍රලේඛය -2005/17, කොළඹ, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව.

ටිරොම්මෙ, එන්. සහ වෙනත් අය,(2001), ළමා අපචාර හා නොසලකා හැරීම් පිලිබඳ කැතෝඩියානු සිද්ධි අධ්‍යයන අවසන් වාර්තාව, කැනඩා මහජන සෞඛ්‍ය කාර්යාංශය.

<http://www.endcorporalpunishment.org/ass/pdfs/states-roports/srilanka.pdf>

<http://www.endcorporalpunishment.org/assets/pdfs/research-summaries/summry-research-corporal%20punishment-june-2016.pdf>

[https://www.younglives.org.uk/sites/www.younglives.org.uk/files/corporal%20punishment 20in%20schools.pdf](https://www.younglives.org.uk/sites/www.younglives.org.uk/files/corporal%20punishment%20in%20schools.pdf)

www.endcorporalpunishment.org